

saa Henseende, vilde man sikkert være meget forsigtig og meget paa Vagt i den Retning.

Jeg skal altsaa anbefale at forkaste det af det ærede Medlem stillede Ændringsforslag, men derimod ud fra Ønsket om, at dette Lovforslag kan komme med den størst mulige Tilslutning herfra op til det andet Ting, anbefale alle de af Udvalget stillede Ændringsforslag.

H. L. Møller: Under Behandlingen af denne Sag er det blevet mig mere og mere klart, at den vanskeligste Side ved Sagen, den, som det især gælder om at faa ordnet paa tilfredsstillende Maade, er dels Administrationen af de Understøttelser, der skulle uddeles, hvis dette Forslag bliver til Lov, og dels, at Fordelingen af de Byrder, Samfundet paatager sig ved dette Lovforslag, kommer til at ske paa den skønsomste Maade. At dette er en meget vigtig Side ved Lovforslaget, er ogsaa erkendt ved Ændringsforslagene, idet de vigtigste Realitetsændringer netop angaa disse to Punkter: hvem der skal administrere Understøttelserne, og hvorledes Byrden skal fordeles. Administrationen af Understøttelserne er ved Udvalgets Ændringsforslag bleven overført fra det af Regeringen foreslaaede særlige Udvalg til Kommunalbestyrelserne, og Fordelingen af Byrden efter Lovforslaget er bleven saaledes ændret, at den Kommune, som bevilger Understøttelsen, kommer til at udrede dobbelt saa stor en Brøkdel af denne, som Regeringsforslaget havde bestemt. Tænke vi os et Tilfælde, hvor det drejer sig om en Børneflokk paa 5 Børn, som skulle have en Understøttelse af 72 Kr. hver om Aaret, altsaa en samlet Understøttelse paa 360 Kr., vilde det efter Regeringsforslaget være blevet saaledes, at Staten kom til at udrede 120 Kr., Amtsrepartitionfondens 120 Kr. og Kommunen 120 Kr., hvis den baade var Opholds- og Forsørgelseskommune, men kun 30 Kr., hvis den blot var Opholdskommune. Efter Udvalgets Forslag vil det blive saaledes, at af det samlede Beløb vil Staten komme til at betale de 120 Kr., men Kommunen 240 Kr., hvis den baade er Opholds- og Forsørgelseskommune, og 60 Kr., hvis den kun er Opholdskommune, altsaa dobbelt saa meget, som den vilde være kommen til at betale efter Regeringsforslagets Bestemmelser.

Begge disse Ændringsforslag gaa efter mit Skøn i den rigtige Retning, som forekommer mig at være denne at samle det

størst mulige Ansvar hos den bevilgende Myndighed. Det er det, som det ærede Medlem fra Gudme (Ravn) for nylig gjorde saa stærkt gældende i sin Tale — og det, finder jeg, er fuldkommen rigtigt —, at det størst mulige Ansvar i saadanne Forhold bør samles hos den Myndighed der bevilger Understøttelsen. Det skal saa vidt muligt paahvile den Myndighed, som giver Pengene ud, selv at skaffe Pengene til Veje. Man omgaas nu en Gang mere samvittighedsfuldt med de Penge, man tager af sin egen Lomme, end med de Penge, man faar blot ved at skrive forskellige Rekvisitioner paa dem til andre. Man betænker sig mindre paa at give saadanne 360 Kr. ud, naar man ved, at man faar indtil 330 Kr. refunderet andetsteds, end man gør, naar det er givet, at man selv skal skaffe hele Beløbet til Veje. Det er sikkert den Betragtning, der har været medbestemmende med Hensyn til de to Ændringsforslag, jeg her har henpeget paa, og den ærede Ordfører (Brorsen) har ogsaa i sin Tale gjort den Betragtning gældende.

Lovforslaget har efter mit Skøn vundet betydeligt ved disse Ændringer, og jeg kan kun tilføje det samme Ønske, som er udtalt baade af den ærede Ordfører (Brorsen) og det ærede Medlem fra Gudme (Ravn), at man af Behandlingen af denne Sag vil tage Anledning til nøjere at overveje, om man ikke skulde gaa til en Ændring i hele Lovgivningen om Forholdet mellem Opholdskommunens og Forsørgelseskommunens Bidragydelse i saadanne Tilfælde. Jeg vil være tilbøjelig til at mene, at det egentlig vil være den mest ideelle Ordning at lægge en Opgave som denne enten helt i Statens eller helt i Kommunens Hænder, netop for at faa det hele Ansvar samlet paa een Haand paa den fuldkomneste Maade. Jeg kunde derfor ogsaa tænke mig at gaa med til Forslag om, at det skulde ske her, hvor det da naturligt maatte blive i Kommunernes Hænder, at denne Sag blev lagt. Men jeg har i alt Fald ikke selv villet være med til at stille Forslag derom, saa længe det Spørgsmaal endnu er ganske uafgjort, hvordan det skal gaa med de 1,500,000 Kr., som Kommunerne hidtil have haft i aarligt Tilskud fra Statskassen, om Kommunerne virkelig skulde miste 1,200,000 Kr. af dette Tilskud aarlig, saaledes som der for Tiden er stillet Forslag om — i Betænkningen er der ved en Uagtsomhed fra min Side skrevet, at et saadant Forslag findes paa Finanslovsforslaget; det er urig-